●БРОНЬОВАНИЙ «КУЛАК» ВІЙСЬКА

Танкісти воюють не числом, а вмінням

Спостерігаючи за впевненими діями танкістів, мимоволі порівнюєш з тим, що доводилося бачити під час навчань чи танкових змагань. На думку спадає одне: це геть інші люди. Особливо кидається в очі серйозність, з якою вони ставляться до здавалось би найпростішого, якщо це пов'язано зі службою.

Зараз на Сході України дуже хитке перемир'я. Танкісти з Кривого Рогу налаштовані по-бойовому. Їхні бойові машини готові підсилити бойові порядки інших підрозділів, аби ворог зайвий раз задумався, чи варто пхати свого носа у чужий дім. Як-то кажуть, чужого не треба, свого не віддамо!

СТОР. 4

●АКТУАЛЬНА ТЕМА

У резерві... партизанська дубина

Готовність народу до збройного опору агресору — це надійний резерв у системі забезпечення обороноздатності держави

Історія вчить: хочеш миру — готуйся до війни, тримай порох сухим. Багато вже зроблено для зміцнення обороноздатності України як запоруки збереження миру. Знадобиться у цій справі й така грізна резервна зброя, як народна партизанська дубина. Невідворотність її потужних ударів і дотепер так побоюються агресори всіх часів.

СТОР. 6

Народна армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ЧЕТВЕР, 13 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ №82 (5315)

●ХРОНІКА АТО

НЕБЕЗПЕКА ЕСКАЛАЦІЇ КОНФЛІКТУ ЗРОСТАЄ

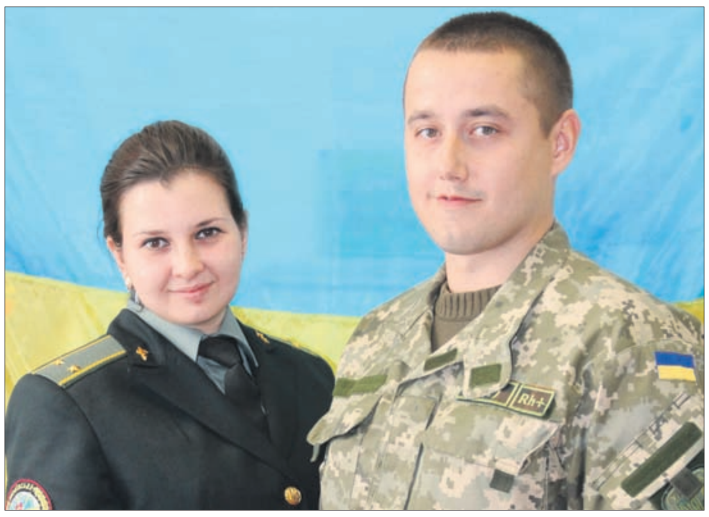

Фото Романа ДРАПАКА

Терористи за прямої участі російських військових та інструкторів продовжують приготування до проведення агресивних дій проти підрозділів Збройних Сил України та мирного населення. З території Росії до України прибувають військова техніка та конвої з живою силою.

Протягом доби найбільшу активність терористів зафіксовано на Дебальцевському, Донецькому та Луганському напрямках.

СТОР. 3

●ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ

ТРИДЦЯТЬ ПОДЯК — ТРИДЦЯТЬ ВРЯТОВАНИХ ЖИТТІВ

—Того разу ми встановили рекорд доправлення бійця з передової до госпіталю. Замість чотирьох — їхали дві години, в пораненого впав кров'яний тиск і виникла загроза життю. Я все робила так, як мене навчали в академії під час практики в госпіталі й не дала згаснути його свічечці життя.

А сама від шаленої швидкості по бездоріжжю набула багато синців. Тоді не звертали увагу ні на стрибки машини на вибоїнах, ні на можливі раптові автоматні черги із «зеленки». Весь час тримала пораненого на руках, оберігала від ушкоджень. Ми його таки довезли і після надання медичної допомоги доправили до столичного госпіталю…

СТОР. 5

Народна АРМІЯ
13 листопада 2014 року

УКРАЇНА І СВІТ

СИТУАЦІЯ НА ДОНБАСІ СТАНЕ ОДНИМ З НАЙВАЖЛИВІШИХ ПИТАНЬ ПІД ЧАС САМІТУ «ВЕЛИКОЇ ДВАДЦЯТКИ»

Петро Порошенко та Федеральний канцлер Німеччини Ангела Меркель під час телефонних консультацій обговорили розвиток ситуації на Донбасі, зокрема про збільшення військової техніки та важкого озброєння, що надходить з боку російського кордону.

Петро Порошенко відзначив, що останні події свідчать про фактичну відмову виконання Мінських домовленостей з боку представників так званих «ЛНР» і «ДНР», а також про відсутність прогресу у виконанні цих домовленостей Росією.

Ангела Меркель зазначила, що Мінські домовленості мають виконуватися сторонами в повному обсязі. Вона також запевнила, що ситуація в Україні стане одним з найважливіших питань під час саміту «Великої двадцятки» в австралійському Брісбені, що відбудеться 15–16 листопада.

Співрозмовники обговорили питання гуманітарної допомоги для мешканців Донбасу та питання енергетичної безпеки.

Під час телефонної розмови з Президентом Республіки Польща Броніславом Коморовським Петро Порошенко привітав його із 96-ю річницею Незалежності Республіки Польща. «Ми щиро радіємо успіхам наших сусідів, які завдяки національній єдності та наполегливій праці змогли подолати складний шлях трансформацій і перетворити Польщу на сучасну демократичну європейську державу», — заявив Глава Української держави.

Президент Польщі подякував своєму українському колезі, наголосивши, що державна незалежність є великою цінністю як для Польщі, так і для України.

Броніслав Коморовський запевнив у підтримці та солідарності з Україною через загрози, спричинені переміщенням військових та важкого озброєння на територію Донбасу з боку російського кордону, повідомляє прес-служба глави держави.

НА ЧАСІ

«ЗМІНИ У СИСТЕМІ ЛОГІСТИКИ НЕОБХІДНІ НЕГАЙНО»

— Міністерство оборони приділяє неабияку увагу оборонним реформам. Уроки які ми продовжуємо виносити з конфлікту на Сході України, вказують на необхідність кардинальних змін, насамперед у системі логістики. Тому ми цінуємо зусилля Альянсу, які спрямовані на допомогу у вдосконаленні системи логістики та стандартизації Збройних Сил України, — зазначив заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед під час зустрічі з керівником секції логістичних спроможностей Департаменту оборонної політики та планування Міжнародного секретаріату НАТО Брюно Кантеном. Під час наради сторони обговорили питання організації роботи в рамках нових трастових фондів НАТО, реалізація яких перебуває на особистому контролі Президента України.

У вересні поточного року на саміті НАТО в Уельсі, за участі Президента України, Альянсом було офіційно заявлено про створення чотирьох трастових фондів, що спрямовані на надання допомоги українському оборонному сектору. Три з них належать до Міноборони: реформування систем логістики та стандартизації; покращення системи управління, зв'язку та інформатизації; перепідготовка та соціальна адаптація військовослужбовців, звільнених, у запасі або у відставці.

— Ми не можемо просто сидіти та чекати покращення ситуації. Зрозуміло що зміни у системі логістики дуже необхідні тут і негайно. Розраховую на те, що цього тижня будуть вирішені всі принципові питання стосовно започаткування відповідного трастового фонду. Це дозволить приступити до практичної реалізації відповідних програм, — наголосив Петро Мехед.

За підсумками зустрічі опрацьовано конкретні пропозиції, які будуть винесені на розгляд Спільної робочої групи Україна–НАТО з питань воєнної реформи 21 листопада, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

ВІДНОВЛЕННЯ РЕГІОНУ

ВСЯ УКРАЇНА ДОПОМАГАЄ ДОНБАСУ

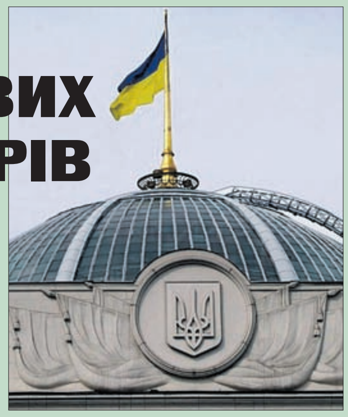
— За дорученням Президента України та на виконання рішення РНБО почалася робота з надання постраждалим регіонам конкретної допомоги від кожної з областей України — відновлення інфраструктурних об'єктів і надання гуманітарних вантажів. Жителі звільнених регіонів не залишаються сам на сам зі своїми проблемами. Вся Україна турбується і долучається до надання допомоги, — заявив Перший заступник Глави Адміністрації Президента України (АПУ) Геннадій Зубко.

Керівництво Луганської області склало перелік соціальних об'єктів різних населених пунктів, які потребують термінового відновлення. Загалом у списку 19 установ, серед яких дитячі садки, школи, заклади охорони здоров'я Лисичанська, Северодонецька, Новоайдарського, Станично-Луганського районів. Кожен з цих об'єктів закріплений за областю, яка відповідає за відновлення одного з них та надає гуманітарну допомогу мирному населенню.

До цього процесу вже долучилися Черкаська область, яка відновила одну зі шкіл Лисичанська та Миколаївська область, яка направила до області 50 тонн гуманітарного вантажу і взяла на відновлення соціальний об'єкт у Станично-Луганському районі. Відправили допомогу і з Житомирщини, яка також взяла зобов'язання з відновлення загальноосвітньої школи. Гуманітарні вантажі вже готують Сумська та Волинська області, які також займатимуться відновленням низки об'єктів.

Перший заступник Глави АПУ зазначив, що проведення такої роботи в Луганській області є пілотним проектом. У перспективі — подальше відновлення всієї інфраструктури звільнених територій та всієї області, а також реалізація такої ініціативи у Донецькі області. Геннадій Зубко закликав долучатися до цього процесу не лише керівництво зазначених регіонів, а й представників бізнесу, повідомляє прес-служба Президента.

ОГОЛОШЕНО ОФІЦІЙНІ РЕЗУЛЬТАТИ ПОЗАЧЕРГОВИХ ПАРЛАМЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ

Центральна виборча комісія оприлюднила прізвища народних депутатів, обраних на позачергових парламентських виборах, що відбулися 26 жовтня.

До складу Верховної Ради VIII скликання обрано 421 народного депутата, з них 225 — за партійними списками і 196 — в мажоритарних округах. Партія «Блок Петра Порошенка» отримала 132 депутатських мандати, «Народний фронт» — 82, «Об'єднання «Самопоміч» — 33, «Опозиційний блок» — 29, Радикальна партія Олега Ляшка — 22, «Батьківщина» — 19, ВО «Свобода» — 6. Окрім того, по одному народному депутату від партій «Сильна Україна», «Заступ», «Свобода» і «Правий сектор» обрано в мажоритарних округах. У 94-х мажоритарних округах обрано депутатів, що балотувалися як самовисуванці.

Ще в двох округах підбиття підсумків виборів відкладено — округами №38 (Новомосковськ Дніпропетровської області) і №63 (Бердичів Житомирської області) для виконання рішень судів про повторний підрахунок голосів.

Згідно із законом, новообрані депутати не пізніше, ніж через 20 днів після офіційної публікації результатів виборів мають подати до ЦВК документи про звільнення з роботи, несумісної з депутатським мандатом, або про відмову від іншого представницького мандата.

Після цього ЦВК зареєструє народного депутата і видасть йому тимчасове посвідчення, яке дає депутатові право скласти присягу в сесійному залі Верховної Ради і приступити до своїх повноважень.

Інф. «НА»

У ЗОНІ АТО

ОСОБЛИВА УВАГА — СТАНУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

На півдні Донеччини в розташуванні підрозділів Збройних Сил України та інших військових формувань, які беруть участь у проведені антитерористичної операції, побував Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов.

У супроводі першого заступника Міністра оборони України Івана Руснака та представників інших силових структур Олександр Турчинов ознайомився з умовами служби захисників Маріуполя. Особливу увагу він приділив стану забезпечення військовослужбовців усім необхідним та виконанню заходів щодо підготовки до зими.

В ході робочої поїздки Олександр Турчинов вислухав керівництво сектору та окремих командирів про виконання завдань за призначенням та визначив пріоритетні завдання.

На завершення перебування на Донеччині Голова Верховної Ради України відзначив високий рівень професіоналізму українських військовослужбовців.

Дмитро ГОРБУНОВ, Маріуполь

СВІТОВА ПІДТРИМКА

ГУМАНІТАРНА ДОПОМОГА ВІД НІМЕЧЧИНИ

11 листопада до Запоріжжя прибули 5 вантажівок гуманітарної допомоги з Німеччини, наданої для України відповідно до домовленостей між Канцлером ФРН Ангелою Меркель та Президентом України Петром Порошенком, повідомляє прес-служба Державної служби України з надзвичайних ситуацій.

Гуманітарна допомога для внутрішньо переміщених осіб зі східних областей України складається з водонагрівачів, пральних машин, обігрівачів, меблів, теплого одягу, ковдр, постільної білизни та продукції для дітей. Представники Німецької організації міжнародного співробітництва GIZ особисто передали гуманітарну допомогу для Запоріжжя.

Прийняли вантаж представники Товариства Червоного Хреста, які в подальшому розподілятимуть гуманітарну допомогу.

Раніше до Запоріжжя прибули перші 8 машин гуманітарного вантажу з Німеччини, до якого входила побутова техніка, матраци, постільна білизна, теплий одяг та речі першої необхідності. Отже, до Запоріжжя вже прибуло 13 вантажівок гуманітарної допомоги від Уряду Німеччини.

Нині у Запоріжжі, а також у Дніпропетровській та Харківській областях триває процес спорудження транзитних містечок з житлових модулів для тимчасово переміщених осіб. Модульні конструкції для будівництва були надані Урядом Німеччини.

У Запоріжжі безпосередньо на місці облаштування транзитного містечка розвантажуються бокси з житловими модулями. Містечко буде під'єднане до мереж електро- та водопостачання, каналізації. До монтажу залучена фірма-підрядник та німецькі інженери. Споруджують містечка за рахунок іноземних інвесторів.

ХРОНІКА АТО

НЕБЕЗПЕКА ЕСКАЛАЦІЇ КОНФЛІКТУ ЗРОСТАЄ

Сили АТО адекватно реагують на обстріли терористів. Вогнем у відповідь наші військові знищують вогневі точки ворога. Поблизу міста Докучаєвськ Донецької області наші військові знищили один із укомплектованих російськими військовослужбовцями підрозділ зведеного реактивного дивізіону.

За оперативною інформацією, з території України через закритий пункт пропуску «Довжанський» (Луганська область) здійснювалося вивезення «вантажу 200» (імовірно військовослужбовців РФ) на 5-ти вантажівках, які належать ростовській поховальній фірмі.

На Луганському напрямку бойовики більше десяти разів застосували РСЗВ БМ-21 «Град» та мінномети.

Спільний наряд з прикордонників та військовослужбовців ЗС України під час патрулювання Станиці Луганської біля центральної районної лікарні виявив диверсійну групу ворога та вступив у бій. Втрат серед наших військових немає, ворога було відкинуто. Триває операція із зачистки даного району від терористів.

Початок на 1-й стор.

За оперативною інформацією, в Луганську бойовики перевдягаються в українську форму з розпізнавальними знаками батальйону «Айдар» для вчинення провокацій і диверсій.

На Первомайському напрямку з реактивних установок «Град» та мінометів бойовики 5 разів обстріляли блокпост та опорний пункт військовослужбовців біля с. Кримське — це зараз найгарячіша точка у зоні АТО.

На Дебальцевському напрямку тривають вогневі сутички з застосуванням стрілецької зброї та мінометів. Біля н.п. Зайцеве та Неліпівка терористи обстріляли наші позиції з «Градів» та мінометів. Поблизу с. Майорське українські військові відбили танкову атаку,терористи зазнали втрат.

У районі **Донецького аеропорту** наші бійці відбили атаку терористів на взводний опорний пункт під Авдіївкою. Сам аеропорт терористи обстріляли чотири рази.

На Маріупольському напрямку бойовики обстріляли з артилерії та стрілецької зброї ротні опорні пункти сил АТО поблизу сіл Заможне, Новоласпа та Гранітне. Терористи обстріляли з лісосмуги блокпост прикордонників біля Маріуполя. Напад відбито вогнем у відповідь. На місці працює додаткова група на бронетехніці, яка зачищає район.

СИТУАЦІЯ В НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ ЗОНИ АТО

Нагадуємо, що відповідно до рішення Уряду, в населених пунктах Донецької та Луганської областей, на території яких органи державної влади повністю або частково не здійснюють свої повноваження, виплати з Державного бюджету, Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування здійснюватимуться лише після повернення згаданої території під контроль української влади. До 1 грудня з цих територій мають бути виведені усі бюджетні установи. Усі соціальні виплати також здійснюватимуться на територіях, які контролює українська влада. Мешканцям тимчасово окупованих територій будуть нараховуватися усі належні виплати, отримати які можна, звернувшись у встановленому порядку до органів соціального захисту на звільнених територіях Донбасу або за місцем реєстрації в інших регіонах України.

Служба безпеки України протягом останніх двох днів знешкодила дві диверсійні групи спецслужб РФ та викрила мережу інформаторів, які передавали терористам відомості про сили АТО: одну в Маріуполі, другу — у м. Рубіжне Луганської області. Диверсанти намагались створити розвідувально-інформаційну мережу для збору і передачі терористам даних щодо дислокації та переміщення сил АТО та корегування їх вогню. Також вони планували вчинити провокації і теракти з людськими жертвами на військових та стратегічних об'єктах регіону, в місцях масового скупчення людей.

До міста Краматорськ Донецької області прибула чергова гуманітарна допомога вагою майже 30 тонн, яку доправили рятувальники ДСНС України з Києва. До вантажу входять продукти харчування, ковдри, матраци, подушки тощо. Працівники Донецької ОДА розповсюдять цю гуманітарну допомогу серед жителів регіону.

До Маріуполя та Краматорська вже направлено понад 200 тонн гуманітарної допомоги.

Протягом доби піротехнічні підрозділи ДСНС України виявили та знешкодили 164 одиниці вибухонебезпечних предметів. Обстежено 4 га територій. Загалом від початку робіт обстежено 1506,6 га територій, виявлено та знешкоджено 27 453 одиниць боєприпасів.

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

Верховний головнокомандувач об'єднаних збройних сил НАТО в Європі генерал Філіп Брідлав заявив, що НАТО стурбоване кількістю конвоїв, якими Росія постачає артилерію і запаси бойовикам на Схід України. Генерал зазначив, що кількість російських військ на території Донбасу, які допомагали і навчали бойовиків користуватись сучасною зброєю, мабуть, збільшилась. Російські війська накопичуються на кордоні з Україною. Генерал Брідлав також підтвердив, що до Криму передислоковано засоби доставки ядерної зброї. Про те, що ці засоби з'явилися на півострові, вже повідомлялося раніше, тепер цей факт офіційно підтверджено НАТО.

Міністр закордонних справ Королівства Данія Мартін Лідегор зазначив, що продовження постачання озброєння та бойовиків з території Росії є неприйнятним. Він підкреслив також, що гуманітарна ситуація на території, контрольованій бойовиками, погіршується.

Офіційний представник Верховного представника ЄС з питань закордонних справ і політики безпеки Майя Косьнянчич заявила, що міністри закордонних справ країн Євросоюзу 17 листопада обговорять можливість запровадження нових санкцій проти Росії з огляду на ситуацію в Україні.

За її словами, у Брюсселі підготовлено нові можливі обмежувальні заходи щодо Росії, і ці пропозиції далі залишаються актуальними.

Речник Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні Майкл Боцюрків заявив, що небезпека ескалації конфлікту на Сході України зростає. За його словами, нещодавно спостерігачі місії зафіксували на захоплених терористами територіях Донбасу колони військової техніки і важкого озброєння.

Міжнародна правозахисна організація «Human rights Watch» у своєму звіті спростувала маніпулятивні заяви російських медіа щодо нібито використання білого фосфору українськими військовими. У звіті організації йдеться про червневі повідомлення каналу «Лайф Ньюс», де українську армію звинуватили у використанні зарядів з білим фосфором, було проілюстровано відео із запалювальною речовиною, яка світиться. Наступного ж дня гнівні заяви щодо використання заборонених видів озброєння виголосив постійний представник Росії в ООН пан Чуркін. Експерти «Human Rights Watch» проаналізували повідомлення і з'ясували, що на відео не було ні фосфорних боєприпасів, ні будь-якого запалювального озброєння, тому доказів його використання насправді ніколи не було.

На початку цього тижня попередження від Британського регулятора телевізійного простору ОФКОМ (ofcom) отримав канал «Russia Today». ОФКОМ визнав незбалансованим та перекрученим висвітлення каналом березневих подій в Україні, пов'язаних в тому числі з призначенням перехідного уряду. Це не перший висновок щодо незбалансованості «Russia Today», тому регулятор дав зрозуміти: в разі появи наступних, ліцензія каналу опиниться під загрозою.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

«СВОЇХ ПОЗИЦІЙ МИ НЕ ЗДАМО»

Блокпости українських військових біля населених пунктів Мар'їнка та Красногорівка, що неподалік окупованого Донецька, останнім часом майже цілодобово обстрілюють. Терористи, недотримуючись перемир'я, намагаються вибити наші підрозділи із займаних позицій та розширити підконтрольну їм територію. Найбільше вони дошкуляють українцям мінометними та артилерійськими обстрілами, що ведуться з розташованих неподалік териконів підконтрольних їм шахт.

Декілька днів тому терористи після висунутого ультиматуму та артилерійського обстрілу за підтримки двох бойових машин піхоти пішли у черговий наступ на наших військових на околиці Мар'їнки. Наші солдати свої позиції відстояли, а противник зазнав значних втрат.

— Місяць тому, коли ми замінили тут своїх колег, ворожа артилерія відразу ж нас дуже гаряче привітала. Протягом дня нас обстрілювали кілька разів з мінометів та «Градів». У підсумку постраждали будівлі місцевих мешканців, — розповідає військовослужбовець 28-ї окремої механізованої бригади В'ячеслав М. — Блокпости бригади обстрілюють постійно, проте свої позиції ми не здаємо. Ми навіть жартома називаємо цю канонаду з настанням сутінків "вечірньою перевіркою", а на світанку «підйомом».

Наче на підтвердження його слів лунає кілька артилерійських пострілів — і на околиці Мар'їнки здіймається стовп чорного диму… Так день за днем, ризикуючи власним життям, українські вояки боронять свою землю від агресора.

Олексій МАЗЕПА, зона АТО

Фото автора

Народна армія
13 листопада 2014 року

●БРОНЬОВАНИЙ «КУЛАК» ВІЙСЬКА

ТАНКІСТИ ВОЮЮТЬ НЕ ЧИСЛОМ, А ВМІННЯМ

Підрозділи та окремі екіпажі 17-ї окремої танкової бригади входять до складу тактичних груп та посилюють окремі бойові підрозділи в зоні антитерористичної операції.

Танковий мурашник

У пункті постійної дислокації (ППД) бригади триває постійний кругообіг особового складу. Одні прибувають з передової, інші лише туди збираються. Хто у відпустку, хто з лікування. Попри величезну завантаженість, тимчасовий виконувач обов'язків комбрига полковник Олександр Салтицький все ж знайшов кілька хвилин для спілкування.

— Частина підрозділів виконує завдання в зоні антитерористичної операції. Комбриг теж там. Інші підрозділи проводять бойове гуртування, індивідуальну підготовку. Паралельно продовжується відновлення озброєння і військової техніки, доукомплектування штатних та зведених бойових одиниць, — розповів полковник Олександр Салтицький.

Нова техніка, за словами офіцера, не надходить. Та й де їй взятися. Основна частина бойової техніки приходить з баз зберігання. Активно відновлюємо наявні запаси, що має дати змогу швидко поставити до строю максимальну кількість бойових одиниць за відносно мінімальних фінансових затрат.

— Зрозуміло, що з часом її технічний стан не покращився. Наші представники першими відбирали діючі чи відремонтовані зразки. Та ми були не одинокі. Кожен командир надсилав своїх офіцерів відбирати для частини що найкраще. Тож пристойні варіанти швидко скінчилися. Лишилося те, що здається не встигли розкомплектувати для подальшого переплавлення, — зауважив офіцер. — Тепер відбираємо за принципом найменших затрат у відновлення та приведення до бойової готовності, але все одно доводиться техніку «дообслуговувати».

Всі бойові машини, які нині надходять до частини, простояли на базах не одне десятиліття. Тому, скажімо, деталі, які розраховані на певний термін використання, особливо гумотехнічні вироби, вже не мають потрібного запасу міцності й виходять з ладу першими. Добре, коли під час перевірки, а якщо в бою? Щоб не мати таких «сюрпризів», танкісти замінюють усю внутрішню «гуму» вчасно. А це чималий шмат роботи. Як з точки зору закупівлі цих самих запчастин, так і їх встановлення.

— З баз і складів нам надходить багато необхідного, але запчастин потрібно у такій кількості, що часто допомагають волонтери. Особливо у разі необхідності замінити якусь рідкісну деталь, яка гальмує весь процес. Все ж система постачання у нас не надто прудка, особливо коли йдеться про оперативне постачання невеликих обсягів, — розповів механік-водій танка солдат Євген Журавльов. Хлопець сім місяців провів на Сході України. Зі своїм танком постійно входив до складу штурмових бронегруп, тож про важливість мати за спиною запас надійності та безвідмовності знає не з чуток. Зараз Євген разом з іншими готує танки до чергової відправки в зону АТО.

— Ремонтуємо багато чого. Потроху навіть удосконалюємо. Ось тут, наприклад, — показав солдат на бокс, у якому представники заводу та військовослужбовці технічної частини «обвішали» башту плиткою активної броні. Лобова броня та борти вже наїжачилися свіжопривареними у суворій відповідності до технічних умов кріпленнями. Через це танк, здавалося, вкрився «гусячою шкірою» в очікуванні дотику зварювального електрода.

Взагалі ремонтна зона та й весь парк бойових машин виглядав досить таки демілітаризованим: цівільних робітничих комбінезонів тут було чи не більше, ніж військових одностроїв.

— У ремзоні додаткові робочі руки зовсім не зайві, — пояснив заступник командира батальйону з виховної роботи капітан Віталій Лапаник. — Разом з нашими танкістами працюють робочі бригади з технічних підрозділів, представники львівського ремонтного заводу, 145-го окремого ремонтно-відновлювального полку. Часто волонтери зголошуються допомогти. Зокрема місцева фірма «Беласервіс». Усі допомагають чим можуть, у тому числі й фахівцями.

Зимові... намети

Погодьтеся, побачити наметове містечко серед будівель пункту постійної дислокації — дещо незвично. Хоча саме так раніше проводилися польові виходи у військових частинах, коли не виділялося достатньо коштів на бойову підготовку. У танкістів наявність наметів у ППД має подібне підґрунтя, але все-таки трохи інше.

— Тривалий час у ЗС України йшло скорочення. Звільнені казарми у нас ставилися на консервацію. У них відключалося опалення, замикалися та опечатувалися двері, — розповів полковник Олександр Салтицький. — Коштів на поточний ремонт, як завжди, не виділялося. Спочатку почала текти дах, далі — лавиноподібно виходили з ладу перекриття, мокріли стіни, іржавіли металоконструкції. Словом, коли нам зараз під час розгортання бригади до штату воєнного часу знадобилися помешкання — придатних не виявилося. Дві казарми потребують ремонту. Решта як мінімум поточного. Без цього вони не придатні для проживання навіть влітку, не говорячи про «зимові квартири». Зважаючи на те, що бригада ще до початку АТО планувала розширення, певні напрацювання у нас вже були, — розповідав далі офіцер, — Ми підготували плани переобладнання кількох казарм для розміщення контрактників. Зробили всі розрахунки, тож очікували лише на фінансування. Коли ж питання стало руба, місцева влада нам відремонтувала найбільшу казарму. Відновили дах, повністю замінили труби, опалення, водогін, каналізацію, встановили нову сантехніку, утеплили стіни, двері. Поставили металопластикові вікна. Очікуємо нові ліжка і можемо приймати туди особовий склад.

Ціна досвіду

Спостерігаючи за впевненими діями танкістів, мимоволі порівнюєш з тим, що доводилося бачити під час навчань чи танкових змагань. На думку спадає одне: це геть інші люди. Особливо кидається в очі серйозність, з якою вони ставляться до здавалося би найпростішого, якщо це пов'язано зі службою.

— Так, це — бойовий досвід. Ні на полігоні, ні в класах такого не отримати. На жаль, дається він високою ціною, — переконаний полковник Олег Салтицький. — До речі, що до полігону, то не все, що ми вивчали на заняттях стало у пригоді на війні. Наприклад, лінійна тактика, якої ми навчалися всі ці роки виявилася малоефективною. З іншого боку в сучасному бою успіх залежить від кожного без виключення. І від командира взводу, і від командира танка, і від кожного члена екіпажу. Новим для нас виявилося й застосування військ тактичними групами. Наприклад, підготовлена нами ротна тактична група залучалася як у складі власне РТГ, у складі взводів, і навіть по екіпажах. Останнє стало найпоширенішим засобом використання наших сил. Танки передавалися і механізованим підрозділам, і аеромобільним, і батальйонам територіальної оборони. Найголовніше, що винесли з боїв — перемогти можуть лише підготовлені екіпажі на відремонтованій техніці.

Зараз на Сході України дуже хитке перемир'я. Танкісти з Кривого Рогу налаштовані по-бойовому. Їхні бойові машини готові підсилити бойові порядки інших підрозділів, аби ворог зайвий раз задумався, чи варто пхати свого носа у чужий дім. Як-то кажуть, чужого не треба, свого не віддамо!

Роман БАКУМЕНКО,
«Народна армія».
Фото автора

●ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ

ЙОГО ПЕРЕВАГА — ДОСВІД

Серед тих, хто сьогодні стоїть на захисті Батьківщини, й Олександр Степанович Кикоть. Він номер розрахунку зенітно-артилерійського взводу 30-ї окремої механізованої бригади. Тисячі патріотів-українців, як і цей чоловік, прийшли до військкоматів без повістки. Але цьому солдату... 57 років!

— Я ще під час першої хвилі мобілізації прийшов до військкомату, але оскільки свого часу служив на флоті, старшина першої статті, мені сказали: «Буде загроза з моря, ми тебе покличемо», — розповідає Олександр Степанович. — Але час йшов, дедалі більше хлопців їхало на Схід, і я не міг сидіти дома. Під час чергової хвилі мобілізації я вперто вимагав, щоб мене призвали.

— Я пенсіонер, живу у Фастові. Працював охоронцем у Державній службі охорони. Дружина, син, двоє онуків — Вероніці 10 років, Максиму — 8, — продовжує солдат. — Зенітні установки знаю добре, тому мій досвід зараз став у пригоді.

Олександр Степанович свій бойовий досвід набув під час служби в Афганістані.

Розповідаючи про відносини з товаришами по службі, 57-річний солдат стверджує, що проблем через вік не відчуває. Трапляється, досвідченому воякові доводиться бути й наставником молоді.

— Воювати хлопці вчаться швидко, а ще важливо, не втрачають бойового духу, — переконаний Олександр Степанович.

Роман ТУРОВЕЦЬ,
із зони АТО.
Фото Володимира ВОВКОГОНА

ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ

ТРИДЦЯТЬ ПОДЯК — ТРИДЦЯТЬ ВРЯТОВАНИХ ЖИТТІВ

Вони разом зайшли до мого кабінету і ніби веселка зазирнула до приміщення. Різні, як її кольори: Максим — виважений, небагатослівний, спокійний, а Наталія — рухлива, сповнена енергії та почуття гумору. Якось непомітно та швидко створили атмосферу для відвертої розмови.

Щоб не порушити її, відмовився від традиційних запитань щодо анкетних даних. Лише акуратно поцікавився в Наталії, хто з них старший. «Звісно я, — посміхнулася лейтенант медичної служби. Коли ж я перевів погляд з її погонів на три зірочки на Максимових, пустила бісика великими чорними очима і погодилася: «Щодо військового звання, то Максим старший. А в усьому іншому…» Вона не пояснила, що має на увазі і замовкла. Ніби перенеслася подумки до тих випробувань, пройшовши які, люди швидше стають дорослими.

У житті кожного з нас бувають цікаві збіги. От і слухач другого курсу Української військово-медичної академії лейтенант медичної служби Наталія Білецька опинилася на своєрідній історичній паралелі. У день, який вважають початком Великої Вітчизняної війни, дівчина прибула на практику в район проведення антитерористичної операції. А фактично — на передову. Все, що вона там побачила і пережила, дало їй підстави стверджувати, що вона старша за Максима за життєвим досвідом. І я з нею погоджуюся, бо недарма один день перебування на війні зараховують за три. От і ті випробування, які випали на донбаській війні, навчили дівчину особливо цінувати життя, поспішати втілювати плани в реальні справи. Наталія зізналася, що саме перебування на передовій підштовхнуло її побратися з Максимом. З цього приводу уточнила: «Я поки ще Білецька, але ми подали документи і за кілька днів розпишемося. І зміню прізвище на Шелест». На підтвердження сказаного вона щасливими очами дивиться на Максима і додає: «Йому надали відпустку, тож ми нарешті одружимося. Бо до цього якось не мали можливості узаконити наше кохання. То я була на війні, то Максим «не вилазив» з відряджень».

Ось такий щасливий кінець матиме та зустріч, яка сталася майже три роки тому в Харкові. На той час Наталія була студенткою місцевого медичного вишу, а Максим навчався в університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. По завершенні навчання роз'їхалися, щоб знову зустрітися і вже більше не розлучатися. Хоча служба, за словами моїх співрозмовників, вноситиме свої корективи. Адже старший лейтенант Максим Шелест служить на посаді старшого техніка в одній з авіаційних частин на Західній Україні. Він організовує ремонт систем зв'язку, навігації авіаційної техніки. Численні відрядження були пов'язані з відновленням крилатих машин, які перебазували з окупованого Криму до частин, розміщених на материковій Україні, а також ремонтом авіаційної техніки, пошкодженої під час бойових дій у зоні АТО. Він добре розуміє, з яким нетерпінням очікують підтримки з повітря ті бійці на Донбасі, що беруть участь в антитерористичній операції.

І знову звертаю увагу на дивний збіг у долі цих молодих офіцерів. Наталія рятувала життя поранених військовослужбовців на передовій, а Максим, так би мовити, забезпечував повітряну «швидку допомогу». За час проходження практики у Військово-медичному клінічному центрі Північного регіону, що в Харкові, Наталія понад 30 разів виїжджала на передову. У складі екіпажу реанімаційного автомобіля вивезла з району бойових дій майже сто поранених військовослужбовців. Пригадуючи одну з таких поїздок, Наталія розповіла:

— Того разу ми встановили рекорд доправлення бійця з передової до госпіталю. Замість чотирьох — їхали дві години, в пораненого впав кров'яний тиск і виникла загроза життю. Я все робила так, як мене навчали в академії під час практики в госпіталі й не дала згаснути його свічечці життя. А сама від шаленої швидкості по бездоріжжю набула багато синців. Тоді не звертали увагу ні на стрибки машини на вибоїнах, ні на можливі раптові автоматні черги із «зеленки». Весь час тримала пораненого на руках, оберігала від ушкоджень. Ми його таки довезли і після надання медичної допомоги доправили до столичного госпіталю… Трохи пізніше я зустріла того солдата-контрактника. Він перший упізнав мене, назвав своєю рятівницею, розповів, що вже майже одужав і збирається повернутися до своєї військової частини.

Мало чим відрізнялися від цього рейсу й решта понад тридцять поїздок з передової до госпіталю та у зворотному напрямку. Та й у стаціонарному медичному закладі все нагадувало Наталії про війну, дихання якої відчувалося на кожному кроці. «Інколи спала годину-дві на добу, — розповідає лейтенант медичної служби. — Тільки приляжу, як лунає сигнал «На виїзд». Звичним рухом закидаю за плече важку сумку з медпрепаратами і — вперед. І таким чином щодень, без вихідних і відпочинку. Від тієї сумки на плечі й досі залишається слід».

Цікавлюся, як оцінили результати самовідданої праці лейтенанта медичної служби під час проходження практики. Наталія посміхнулася: «Це я маю дякувати всім лікарям госпіталю за їхню науку. Багато чого навчилася в полковників медичної служби Романа Кишка, Григорія Хитрого та багатьох інших лікарів. Їхній досвід — найцінніше моє надбання, яке буду використовувати для лікування військовослужбовців. А коли завершилася практика, проводжати мене вийшла група бійців. Від них дізналася, що тридцять військовослужбовців написали колективну подяку. Вважаю, що це найкраща нагорода для мене як молодого лікаря».

Звертаю увагу на те, як Максим та Наталія почали стурбовано поглядати на годинник. Мене попередили, що юне офіцерське подружжя поспішає на поїзд — першою молодята вирішили відвідати маму Максима. А після відпустки їх очікують звичні справи. Старший лейтенант Шелест, можливо, відбуде в чергове відрядження, під час якого «лікуватиме» авіаційну техніку. А Наталія знову слухатиме лекції в аудиторіях академії та закріплятиме набуті знання в хірургічних відділеннях клінік Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» Міноборони України. І зустрічатимуться лише тоді, коли з'явиться «вільне віконце» в ритмі їхнього буремного офіцерського подружнього життя.

Познайомившись з ними, пригадав рядки поета-лірика Степана Щипачова про те, що любов схожа на хорошу пісню. А таку скласти нелегко. Подумав, що вони стосуються і Максима з Наталією, які зробили перший добрий заспів у житті, службі і, звісно, любові. Отже, хорошої вам пісні!

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»
Фото Вадима КОВАЛЬОВА

ВОЛОНТЕРСЬКИЙ ФРОНТ

«ЦЕ НАША ЗЕМЛЯ, І ВОРОГ НЕ ПРОЙДЕ»

Анастасія Бороденкова — актриса. Вона — росіянка. Живе в Києві й спочатку пройшла Майдан, а тепер — АТО. Вірніше, її наслідки. Страшні і дуже болючі. Вона їх бачить щодень — покалічених донбаської війною наших хлопців, які перебувають сьогодні в різних госпіталях. Допомогти їм вона вважає своїм обов'язком.

— Чому саме госпіталі?

— Я створила громадську організацію «Допомога пораненим в АТО». В її межах ми не тільки допомагаємо в госпіталях, але й відправляємо найнеобхідніше на передову. А щодо конкретно Головного військового клінічного госпіталю в Києві, то туди багато хто їздить, на жаль, для піару. І поки ці люди (не хочу називати їхні прізвища, хоча вони досить відомі) позують на тлі вивіски і своєї «гуманітарки», ми закуповуємо і привозимо все необхідне. У самому госпіталі, загалом кажучи, є все. А те, що ми привозимо, обов'язково ставимо на баланс цієї медичної установи. Правда, на сидіння під кабінетами часу йде значно більше, ніж на збір допомоги. Це, м'яко кажучи, дивує. Люди в нас хороші, а система божевільна. Я б у 10 разів більше могла зробити і витратити менше часу. Це так жахає, коли кілька мішків з білизною оформляєш стільки ж часу, скільки б фуру оформляла. Ця біганина за необхідними печатками просто виснажує. Систему треба міняти. На яку, не знаю, але ця — однозначно не працює. Все має бути гнучкіше, швидше, розумніше.

— Звідки вам здебільшого шлють кошти?

— З всієї України, Німеччини, США. Дуже багато шлють росіяни! І це дуже приємно. Перевела гроші бабуся — мистецтвознавець з Москви: плаче і каже, що це єдиний спосіб допомогти. А для неї тисяча доларів при зарплаті в 500 — це дуже велика сума. Росіяни тихенько висилають гроші, дуже бояться ...

— Чи можна вже казати про «донбаський синдром» в Україні, як про «чеченський» в Росії чи «афганський» у СРСР?

— Не можна, а потрібно. У лікарні познайомилася з майором, якого за станом здоров'я на фронт уже не беруть. Але він сам собі купив бронежилет і поїхав до своїх однополчан. Там сам добув зброю і вже одиночкою почав полювати на терористів. З такими людьми неодмінно потрібно працювати психологам... Багато з них мріють вийти з госпіталю і повернутися на фронт. У них є заради чого одужувати. Їхня ключова фраза: «Це наша земля, і ворог не пройде!..»

Бесіду вів Костянтин НІКОЛАЄВ,
«Народна армія»

Народна армія
13 листопада 2014 року

АКТУАЛЬНА ТЕМА

У РЕЗЕРВІ… ПАРТИЗАНСЬКА ДУБИНА

ГОТОВНІСТЬ НАРОДУ ДО ЗБРОЙНОГО ОПОРУ АГРЕСОРУ — ЦЕ НАДІЙНИЙ РЕЗЕРВ У СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБОРОНОЗДАТНОСТІ ДЕРЖАВИ

На прийом до громадської приймальні Міністерства оборони України записався середнього віку чоловік. Представився як керівник самооборони одного з населених пунктів Київської області. Повідомив, що в очолюваному ним загоні понад сто місцевих жителів. Переважна більшість з них за різними обставинами не є військовозобов'язаними. Але всі висловили бажання пройти відповідну підготовку, аби у разі потреби у якості партизан бути корисними — захистити рідну землю від окупантів. Від їхнього імені командир загону самооборони порушив питання щодо надання приміщення на території однієї з військових частин для проведення занять з тактики партизанських дій. Заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед порадив відвідувачу громадської приймальні, як краще вирішити питання.

В інших містах та селах набуває поширення ідея створення партизанського руху на випадок народного спротиву агресорам і окупантам. Один з перших партизанських загонів в Україні створив заступник командира добровольчого батальйону «Азов» письменник Борис Гуменюк. В інтерв'ю одній із газет він розповів про історію формування такого загону. Коли Росія окупувала Крим, 45-річний Борис завітав до військкомату і висловив бажання стати до лав Збройних Сил. Але йому відповіли, що за віком не можуть призвати до війська, тому вирішив сам створити партизанський загін. Протягом березня — квітня «поставив під рушницю» кілька сотень чоловіків з населених пунктів Київщини — Баришівки, Березані та Згурівки. Більшість із них — віком за 45 років були мисливцями та мали зброю. Всі вони готові дати відсіч окупантам, якщо ті наважаться ступити на київську землю через Суми чи Чернігів. Майбутні партизани мають свій транспорт, перебувають на самозабезпеченні. А коли під Волновахою трагічно загинула група українських військовослужбовців, то Борис Гуменюк взяв до рук мисливський карабін і разом з товаришем на своєму автомобілі вирушив на Донбас, вступив до батальйону «Азов».

Набуває поширення рух за створення партизанських загонів і в інших регіонах. Громадські активісти пропонують у Дніпропетровську, Харкові, інших обласних центрах та містах, де є гарнізони та досвідчені військові фахівці, створити регіональні центри з підготовки інструкторів із партизанської справи. Саме їм можна доручити завдання — проведення занять з майбутніми народними месниками за такими спеціальностями: мінер, розвідник, снайпер, боєць із боротьби з диверсантами та терористами, основи конспірації. На думку представників народної самооборони, наразі є нагальна потреба створення Національного штабу партизанського руху. Він безпосередньо має займатися організацією народного спротиву, зокрема координацією партизанського руху, підготовкою баз для розгортання загонів і спеціалістів такої справи.

Ідея створення у кожному селі потенційних партизанських загонів знайшла підтримку у селян. У цьому я мав можливість переконатися, коли з нагоди Дня партизанської слави побував у селі Мірча, що в 50-ти кілометрах від столиці. Тут є два пам'ятника. Один установлений на честь односельців, які не повернулися додому з Великої Вітчизняної війни. Поруч з ним — підвалини селянської хати, у якій гітлерівці заживо спалили понад 20 мірчан за участь у партизанському русі. На меморіальній дошці увічнені прізвища народних месників. Одна з вулиць села названа ім'ям страченого ворогами патріота.

Біля меморіалу загиблим партизанам познайомився з чоловіком літнього віку. Він поклав до дошки з прізвищами страчених односельців букет квітів зі свого садка, пояснив: «У полум'ї цієї хати знайшли мученицьку смерть і мої родичі…» Чоловік обвів поглядом підвалини спаленої хати, що стала братською могилою односельців, і мовив у продовження теми: «Вони недарма віддали життя. Можливо, їх досвід боротьби з окупантами знадобиться і сьогоднішнім мірчанам. Якщо агресори з сусідньої країни наважаться зазіхнути й на нашу землю, то їх тут зустріне потужна дубина народного спротиву. Адже майже у кожного мого односельця є мисливська зброя, а навколишні ліси стануть нашим другим домом — партизанським».

Сподобалися мені ці слова про народну дубину. Тому поцікавився їх походженням. Співрозмовник з хитринкою в очах подивився на мене та запитав: «А ви роман Толстого «Війна і мир» хіба не читали? Саме у цьому творі письменник вперше вжив словосполучення — дубина народної війни…»

Останнім часом на території Донбасу формується партизанський рух, який веде боротьбу проти терористів

Повернувшись додому, зняв з полиці цей роман про війну 1812 року і знайшов такі рядки: «Не дивлячись на всі скарги французів про недотримання правил, дубина народної війни була піднята і зі всією своєю грізною та величавою силою, не питаючи чиїхось смаків та правил, опускалася на французів та била до того часу, поки не загинуло все загарбництво».

Понад 200 років минуло з тієї війни. Але й дотепер один з її уроків про роль та місце у ній партизанської дубини залишається актуальним. Так, виступаючи на одному із заходів щодо підвищення боєздатності держави, Президент України Петро Порошенко висловився за втілення в життя стратегічного плану створення інфраструктури для організації партизанського руху. Зокрема глава держави сказав: «Сама думка про те, що кожен метр української землі горітиме під ногами окупантів, має стати стримувальним чинником від широкомасштабного вторгнення. Зміцнення обороноздатності — це один зі способів боротьби за мир. Ми не прагнемо війни, ми хочемо миру. Але якщо хочеш миру, порох треба тримати сухим».

Готовність народу до збройного опору агресору — це надійний резерв у системі забезпечення обороноздатності держави. У цьому переконує досвід Великої Вітчизняної війни, коли з її початком стала бити ворога і партизанська дубина. Для організації та координації дій народних месників постановою Ставки Верховного Головнокомандування 30 травня 1942 року був створений Український штаб партизанського руху. До складу штабу входили також представники військових рад фронтів, які діяли на території Лівобережної України.

Якщо говорити про підсумки його бойової діяльності, то варто пригадати такий факт. У лавах партизан на території окупованої України перебувало понад півмільйона народних месників. Кожен розумів всю небезпеку такої боротьби з ворогом. Тисячі патріотів віддали життя заради успіху. Серед них — підривник партизанського загону «За Батьківщину» виходець із Донбасу Іван Лазарєв. Під час виконання завдання з підриву ворожого ешелону з технікою та живою силою його схопили фашисти, піддали страшним тортурам. Перед смертю юнак вимовив: «Так, це я зруйнував ваш ешелон. Всі ви — нелюди і вас очікує смерть на нашій землі. Я помру, але за мене помстяться мої товариші!»

Лише протягом 1943 року такі партизани, як Іван Лазарєв, підірвали 3726 потягів, 120 залізничних мостів, вивели з ладу 1650 потягів, майже 14 тисяч вагонів. А всього за роки окупації України вони знищили 500 тисяч гітлерівців. Кожен з народних бійців відправив на той світ по одному окупанту. До цієї статистики варто додати наступний факт: гітлерівці вимушені були задіяти на партизанському фронті значну кількість дивізій вермахту. Для кожного з окупантів земля на території України у повному розумінні цього слова горіла під їхніми ногами.

Схожа участь може очікувати і тих сучасних агресорів, які намагатимуться розширити вторгнення на територію нашої країни. У тих регіонах, які можуть опинитись на шляху таких завойовників, вживаються заходи з підготовки народної дубини-опору ворогу. Сьогодні ми спостерігаємо небувалий патріотизм та готовність всього народу захищати Україну. Один з прикладів його виявлення — участь жителів Маріуполя у створенні оборонних рубежів навколо міста. Рити траншеї, окопи долучилися навіть жінки, діти, а чоловіки вже записалися до загонів самооборони та проходять курс відповідної підготовки. Подібні заходи проводяться і в інших регіонах, які можуть опинитися на шляху можливого вторгнення агресора.

Хвиля патріотичного підйому народу, його готовності до захисту України захопила і молодь. Тисячі школярів у літніх таборах спробували стріляти з вогнепальної зброї, отримали навички медичної допомоги на полі бою, пройшли фізичний гарт. Вже найближчим часом передбачається відновлення проведення в школах уроків з військової підготовки, укомплектування штатів та її викладачів. Необхідно забезпечити роботу військових кабінетів, придбати пневматичну або малокаліберну зброю, облаштувати на території цих закладів смуги перешкод, стрілецькі тири. Внесуть корективи й у військово-патріотичне виховання молоді на основі національних традицій, вітчизняних героїв, прикладів мужності та відваги, зразки яких демонструють військовослужбовці Збройних Сил під час антитерористичної операції.

Історія вчить: хочеш миру — готуйся до війни, тримай порох сухим. Багато вже зроблено для зміцнення обороноздатності України як запоруки збереження миру. Знадобиться у цій справі й така грізна резервна зброя, як народна партизанська дубина. Невідворотність її потужних ударів і дотепер так побоюються агресори всіх часів.

Володимир ЧІКАЛІН, «Народна армія»

НОВИНИ З РЕГІОНІВ

З ПЕРЕДОВОЇ — НА ВІЙСЬКОВОМУ ТАКСІ

Коли учасник бойових дій на Сході України отримує відпустку додому, то перед кожним з них постає непросте запитання: яким чином дістатися до рідної оселі? Перейнялася розв'язанням цієї проблеми міська влада Сум. З вересня перші рейси у зону АТО почало здійснювати військове таксі. Одне з міських підприємств закупило та прилаштувало новий комфортабельний автомобіль місткістю 17 пасажирських місць. Відстань з Донбасу до обласного центру у 600 кілометрів бійці долають за 6 – 7 годин, як самі вони кажуть: зручно, комфортно і безпечно.

За словами міського голови Сум Олександра Лисенка, розглядається питання щодо поповнення парку військового таксі. Вже знайшли благодійника, який пообіцяв придбати ще один автомобіль.

РЕАБІЛІТАЦІЙНИЙ ЦЕНТР

Управління охорони здоров'я Волинської обласної держадміністрації видало наказ про надання у лікувально-профілактичних закладах області безоплатної консультативної, діагностичної та стаціонарної медичної допомоги військовослужбовцям — учасникам антитерористичної операції. З цією метою на базі існуючого військового шпиталю буде створено спеціалізований реабілітаційний центр, де працюватимуть також і психологи. Адже для відновлення здоров'я поранених бійців потрібна допомога і цих фахівців. Перших пацієнтів цей центр прийняв на лікування на початку жовтня.

Інф. «НА»

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНИ ІМЕНІ ІВАНА ЧЕРНЯХОВСЬКОГО ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД

1. Начальник інституту державного військового управління, ШПК «генерал-майор», посадовий оклад — 1860–2070 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-стратегічного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають вчене звання (науковий ступінь), а також стаж науково-педагогічної роботи у вищому військовому навчальному закладі або військовому навчальному підрозділі не менше 5-ти років.

2. Заступник начальника інституту державного військового управління з навчальної роботи, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1804–2008 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають вчене звання (науковий ступінь), а також стаж науково-педагогічної роботи у вищому військовому навчальному закладі або військовому навчальному підрозділі не менше 5-ти років.

3. Заступник начальника кафедри Стратегії національної безпеки та оборони інституту державного військового управління, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1668–1790 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-стратегічного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістр. Можуть обіймати особи, які мають вчене звання (науковий ступінь), а також стаж науково-педагогічної роботи та здатні організувати роботу колективу кафедри з підготовки військових фахівців і науково-дослідну роботу за профілем кафедри

4. Заступник начальника кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1533–1707 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають вчене звання (науковий ступінь), а також стаж науково-педагогічної роботи та здатні організувати роботу колективу кафедри з підготовки військових фахівців і науково-дослідну роботу за профілем кафедри.

5. Професор кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

6. Професор кафедри Військово-Морських Сил командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «капітан 1 рангу», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

7. Професор кафедри Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 3-х років; вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 5-ти років; вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років.

8. Доцент кафедри авіації інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

9. Доцент кафедри підготовки миротворчого персоналу навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 10-ти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці.

10. Старший викладач кафедри оперативного мистецтва інституту державного військового управління, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

11. Старший викладач кафедри Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

12. Старший викладач кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ гуманітарного інституту, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

13. Старший викладач кафедри підготовки миротворчого персоналу навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть призначатися особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь кандидата наук, кваліфікаційну категорію «спеціаліст вищої категорії»; викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу науково-педагогічної (педагогічної) роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники; висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій), які мають повну вищу освіту та досвід проходження військової служби на посадах офіцерського складу не менше 5-ти років.

14. Викладач кафедри високомобільних десантних військ і сил спеціальних операцій командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

15. Викладач кафедри розвідки командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1190–1300 грн.

16. Викладач кафедри авіації інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

17. Викладач кафедри тилового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК «підполковник медичної служби», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть призначатися випускники ад'юнктур.

18. Начальник науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) — заступник начальника центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1804–2008 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-стратегічного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають науковий ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

19. Начальник науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1640–1740 грн.

20. Начальник наукового відділу організації підготовки та атестації науково-педагогічних кадрів науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

21. Начальник науково-дослідного відділу мовного тестування наукового центру мовного тестування навчально-наукового центру іноземних мов, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

22. Начальник науково-дослідного відділу (проблем воєнної стратегії) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

23. Начальник науково-дослідного відділу (проблем стратегічного планування розвитку Збройних Сил України) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

24. Начальник науково-дослідного відділу (проблем військової освіти та науки) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

25. Начальник науково-випробувальної лабораторії зброї та спеціальних захисних матеріалів науково-інноваційного відділу науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.

26. Начальник науково-дослідної лабораторії (проблем удосконалення роботи органів військового управління) кафедри управління військами інституту державного військового управління, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн.

27. Начальник науково-дослідної лабораторії (перспектив розвитку електронних засобів навчання) інституту інформаційних технологій, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн.

28. Начальник науково-дослідної лабораторії (розробки моделей бойових дій) науково-дослідного відділу (розробки моделей операцій та бойових дій) центру імітаційного моделювання інституту інформаційних технологій, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн.

29. Начальник науково-дослідної лабораторії (розробки моделей операцій) науково-дослідного відділу (розробки моделей операцій та бойових дій) центру імітаційного моделювання інституту інформаційних технологій, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн.

30. Начальник науково-дослідної лабораторії (проблем мовної підготовки) кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають науковий ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

31. Провідний науковий співробітник наукового відділу організації підготовки та атестації науково-педагогічних кадрів науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

32. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем ефективності розвідувального забезпечення операцій (бойових дій)) кафедри розвідки командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть заміщувати особи, які мають науковий ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

33. Старший науковий співробітник наукового відділу організації підготовки та атестації науково-педагогічних кадрів науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

34. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем інформаційної безпеки) кафедри застосування інформаційних технологій та інформаційної безпеки інституту інформаційних технологій, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

35. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку систем зв'язку та автоматизованого управління військами) кафедри зв`язку та автоматизованих систем управління інституту інформаційних технологій, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

36. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу мовного тестування наукового центру мовного тестування навчально-наукового центру іноземних мов, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

37. Старший науковий співробітник відділу аналізу та узагальнення інформації навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

38. Старший науковий співробітник відділу аналізу та узагальнення інформації навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

39. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем стратегічного планування розвитку Збройних Сил України) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

40. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем інформаційної безпеки та суспільної актуалізації воєнної політики) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

41. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем воєнної стратегії) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

42. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем організаційного супроводження проектів інформатизації та супроводження комплексних систем захисту інформації) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають науковий ступінь (вчене звання) та стаж роботи (служби) за відповідною спеціальністю не менше 10-ти років.

43. Науковий співробітник наукового відділу організації досліджень науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

44. Науковий співробітник наукового відділу організації підготовки та атестації науково-педагогічних кадрів науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

45. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (соціально-гуманітарних проблем) кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

46. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розробки моделей бойових дій) науково-дослідного відділу (розробки моделей операцій та бойових дій) центру імітаційного моделювання інституту інформаційних технологій, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

47. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту) навчально-наукового центру фізичної підготовки та спортивно-оздоровчих технологій, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

48. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем військової освіти) науково-дослідного відділу (проблем військової освіти та науки) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

49. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку інформаційних систем) науково-дослідного відділу (супроводження розвитку та технологічної підтримки інформаційних систем) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста. Можуть обіймати особи, які мають стаж роботи (служби) за відповідною спеціальністю не менше 5-ти років (за наявності наукового ступеня або вченого звання — без підтвердежння стажу).

50. Молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу мовного тестування наукового центру мовного тестування навчально-наукового центру іноземних мов, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1135–1160 грн.

51. Молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (автоматизації процесів управління фінансово-економічною діяльністю) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1135–1160 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліст. Можуть обіймати особи, які мають стаж роботи (служби) за відповідною спеціальністю не менше 3-х років.

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України

52. Професор кафедри управління військами інституту державного військового управління, посадовий оклад — 3101 грн.

53. Професор кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 3101 грн.

54. Професор кафедри Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 3101 грн.

55. Професор кафедри технічного забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 3101 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 3-х років; вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 5-ти років; вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 10-ти років.

56. Доцент кафедри логістики Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 2914 грн.

57. Доцент кафедри технічного забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 2914 грн.

58. Доцент кафедри тилового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 2914 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 10-ти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці.

59. Старший викладач кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, посадовий оклад — 2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть призначатися особи: які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь кандидата наук, кваліфікаційну категорію «спеціаліст вищої категорії»; викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу науково-педагогічної (педагогічної) роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники; висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій), які мають повну вищу освіту та мають досвід проходження військової служби на посадах офіцерського складу не менше 5-ти років.

60. Викладач кафедри технічного забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра.

61. Головний науковий співробітник наукового відділу організації підготовки та атестації науково-педагогічних кадрів науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, посадовий оклад — 2556–3101 грн.

62. Головний науковий співробітник науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2556–3101 грн.

63. Провідний науковий співробітник наукового відділу організації підготовки та атестації науково-педагогічних кадрів науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

64. Провідний науковий співробітник наукового відділу організації підготовки та атестації науково-педагогічних кадрів науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

65. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем воєнної безпеки держави) кафедри стратегії національної безпеки та оборони інституту державного військового управління, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

66. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем воєнної безпеки держави) кафедри стратегії національної безпеки та оборони інституту державного військового управління, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

67. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем застосування оперативних угруповань військ та з'єднань Збройних Сил України в операціях) кафедри оперативного мистецтва інституту державного військового управління, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

68. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем застосування родів військ Сухопутних військ) кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 2198–2914 грн.

69. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку, підготовки та застосування Військово-Морських Сил) кафедри Військово-Морських Сил командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 2198–2914 грн.

70. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку бойового застосування ракетних військ і артилерії) кафедри ракетних військ і артилерії командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 2198–2914 грн.

71. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем ефективності розвідувального забезпечення операцій (бойових дій) кафедри розвідки командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 2198–2914 грн.

72. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем морально-психологічного забезпечення діяльності військ (сил) кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ гуманітарного інституту, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

73. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії

(соціально-гуманітарних проблем) кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

74. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії

(проблем мовної підготовки) кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

75. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем мовної підготовки) кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

76. Провідний науковий співробітник відділу аналізу та узагальнення інформації навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

77. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії

(проблем фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту) навчально-наукового центру фізичної підготовки та спортивно-оздоровчих технологій, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

78. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем воєнної стратегії) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

79. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем військової освіти та науки) центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2198–2914 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть заміщувати особи, які мають науковий ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

80. Старший науковий співробітник наукового відділу організації підготовки та атестації науково-педагогічних кадрів науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, посадовий оклад — 2062–2735 грн.

81. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем воєнної безпеки держави) кафедри стратегії національної безпеки та оборони інституту державного військового управління, посадовий оклад — 2062–2735 грн.

82. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем застосування оперативних угруповань військ та з'єднань Збройних Сил України в операціях) кафедри оперативного мистецтва інституту державного військового управління, посадовий оклад — 2062–2735 грн.

83. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем застосування родів військ Сухопутних військ) кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 2062–2735 грн.

84. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку бойового застосування ракетних військ і артилерії) кафедри ракетних військ і артилерії командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 2062–2735 грн.

85. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем застосування авіації та протиповітряної оборони) інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 2062–2735 грн.

86. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем застосування авіації та протиповітряної оборони) інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 2062–2735 грн.

87. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем застосування авіації та протиповітряної оборони) інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 2062–2735 грн.

88. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем мовної підготовки) кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, посадовий оклад — 2062–2735 грн.

89. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту) навчально-наукового центру фізичної підготовки та спортивно-оздоровчих технологій, посадовий оклад — 2062–2735 грн.

90. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем трансформації та інтеграційних процесів у воєнній сфері) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2062–2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають науковий ступінь (вчене звання) та стаж роботи (служби) за відповідною спеціальністю не менше 10-ти років.

91. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем застосування оперативних угруповань військ та з'єднань Збройних Сил України в операціях) кафедри оперативного мистецтва інституту державного військового управління, посадовий оклад — 1806–2556 грн.

92. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем оперативного, технічного та тилового забезпечення) інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 1806–2556 грн.

93. Науковий співробітник науково-дослідного відділу мовного тестування наукового центру мовного тестування навчально-наукового центру іноземних мов, посадовий оклад — 1806–2556 грн.

94. Науковий співробітник науково-дослідного відділу (автоматизації процесів управління фінансово-економічною діяльністю) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 1806–2556 грн.

95. Науковий співробітник науково-дослідного відділу (автоматизації процесів управління матеріально-технічним забезпеченням) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 1806–2556 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста. Можуть займати особи, які мають стаж роботи (служби) за відповідною спеціальністю не менше 5-ти років (за наявності наукового ступеня або вченого звання — без підтвердження стажу).

96. Молодший науковий співробітник науково-інноваційного відділу науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, посадовий оклад — 1551–2198 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста. Можуть займати особи, які мають стаж роботи (служби) за відповідною спеціальністю не менше 3-х років (за наявності наукового ступеня — без підтвердження стажу).

1. Для участі у конкурсі надсилаються такі документи:

— особова справа кандидата;
— рапорт, який подається за командою (заява);
— автобіографія;
— копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання;
— службова характеристика;
— службова картка;
— довідка про проходження військової служби;
— список наукових праць (винаходів).
— витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду вищу ніж та, на якій перебуває).

2. Термін подання документів: до 09.12.2014 р.

3. Дата проведення конкурсу: 26.12.2014 р.

4. Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, буд. 28, Голові конкурсної комісії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД

1. Старший науковий співробітник відділу науково-методичного забезпечення (впровадження новітніх технологій кадрового менеджменту), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн.

Умови конкурсу: у конкурсі можуть брати участь особи офіцерського складу, які є громадянами України, вільно володіють українською мовою, мають учене звання старшого наукового співробітника, науковий ступінь кандидата наук (в окремих випадках на зазначену посаду можуть призначати висококваліфікованих фахівців із військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання, досвід організації науково-дослідної роботи, повну вищу військову освіту тактичного рівня.

Офіцери для участі у конкурсі надсилають такі документи (матеріали):

— рапорт, який подається особою офіцерського складу за командою;
— автобіографія;
— копії документів про освіту та кваліфікацію;
— копії документів про науковий ступінь і вчене звання;
— службова характеристика;
— службова картка;
— медична книжка;
— довідка про проходження військової служби;
— список наукових праць (винаходів).

2. Науковий співробітник відділу науково-методичного забезпечення (проведення кадрової політики), ШПК «працівник Збройних Сил України», посадовий оклад 1806–2556 грн.

Умови конкурсу: у конкурсі можуть брати участь працівники, які є громадянами України, вільно володіють українською мовою, мають вчене звання старший науковий співробітник, науковий ступінь кандидата наук (в окремих випадках на зазначену посаду можуть призначати висококваліфікованих фахівців із військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання), досвід організації науково-дослідної роботи, повну вищу освіту за фахом.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали):

— заява;
— автобіографія;
— копії документів про освіту та кваліфікацію;
— копії документів про науковий ступінь і вчене звання;
— службова характеристика;
— копія паспорта;
— копія ідентифікаційного коду;
— копія трудової книжки;
— список наукових праць (винаходів).

Дата проведення конкурсу: 24 листопада 2014 року.

Термін подання документів: 17 листопада 2014 року включно.

Документи надсилати за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Науково-методичний центр кадрової політики Міністерства оборони України.

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків та умов оплати праці за телефоном: 454-73-35.

ДЕПАРТАМЕНТ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ ТА ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Оголошує конкурс на заміщення вакантної посади державного службовця:

старший інспектор відділу аудиту у сфері державних закупівель та моніторингу цін — 1 посада.

Кваліфікаційні вимоги: Вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста.

Стаж роботи на державній службі за фахом на посаді головного спеціаліста (інспектора) не менше 3-х років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5-ти років.

Знання порядку здійснення державних закупівель, цінової політики та державної мови. Вміння працювати на ПЕОМ.

Термін подання документів: протягом 30 календарних днів від дня оголошення про проведення конкурсу.

Додаткова інформація та вимоги за телефонами: 242-03-06, 271-13-35.

ПАТРІОТИЧНА АКЦІЯ

ВОГНЯНИЙ ГЕРБ У ЦЕНТРІ СТОЛИЦІ

Лише півгодини знадобилося киянам, щоб зібрати на центральній площі з палаючих лампадок тризуб і слова «Слава Україні! Героям Слава!». За словами організаторів, головною метою акції було — об'єднати українців навколо ідеї захисту своєї держави. Фотографію палаючого герба, знятого з висоти пташиного польоту вони пообіцяли відвезти в зону АТО, щоб показати солдатам і тим самим підбадьорити їх.

Герб вийшов близько 14 метрів у ширину та 20 м у довжину. Для його оформлення було використано 6500 свічок. Допомагали організаторам випадкові перехожі. Оскільки це був суботній вечір, у центрі міста було дуже багато сімей з дітьми. Малюки також вносили свою допомогу в композицію і охоче розповідали журналістам, що для них означає герб і що зараз відбувається на Сході країни.

«...Ми приїхали в Київ із Дніпропетровська. У нас свій дитячий танцювальний ансамбль. Проходили ввечері по Майдану і тут побачили, що люди викладають свічки, пишуть листи солдатам. Ми вирішили приєднатися. Я підписала свій лист словами «Слава Україні», — розповідає 11- річна Анжеліка.

«Я з Росії і я підтримую Україну. Навіть заміж вийшла за українця. Я знала, що в центрі Києва відбуватиметься така акція, тому спеціально прийшла сюди з мамою. Вона кілька днів тому приїхала з Нижнього Новгорода. Хочу, щоб вона власними очима побачила, як українці хочуть миру, що тут проходять мирні патріотичні акції з дітьми, всі доброзичливі. Думаю, мама після цієї поїздки буде по-іншому сприймати те, що відбувається між нашими країнами», — каже Наталя.

У рамках флешмобу діти та дорослі, які опинилися на той момент на Майдані, підписали сотні листівок, які найближчим часом поїдуть на фронт.

Підготував Микола БЛОНАР, «Народна армія»

ЗА УКРАЇНУ, ЗА ЖИТТЯ

ШЛЯХЕТНА ІНІЦІАТИВА ЗАПОРІЖЦІВ

Студенти Запорізького національного технічного університету стали учасниками благодійної акції обласної клінічної лікарні: забір донорської крові для поранених бійців із зони АТО.

Проблема донорства актуальна завжди, тим більше в такий нелегкий для країни час. Адже кров потрібна як військовослужбовцям пораненим у зоні АТО, так і постраждалим мирним жителям, число яких постійно зростає.

— Сьогодні внести свою допомогу запропонували студенти ЗНТУ. Особливо приємно, що їхня ініціатива всіляко підтримується адміністрацією вузу, — зазначає завідувач відділення трансфузіології обласної лікарні Олександр Саржевський.

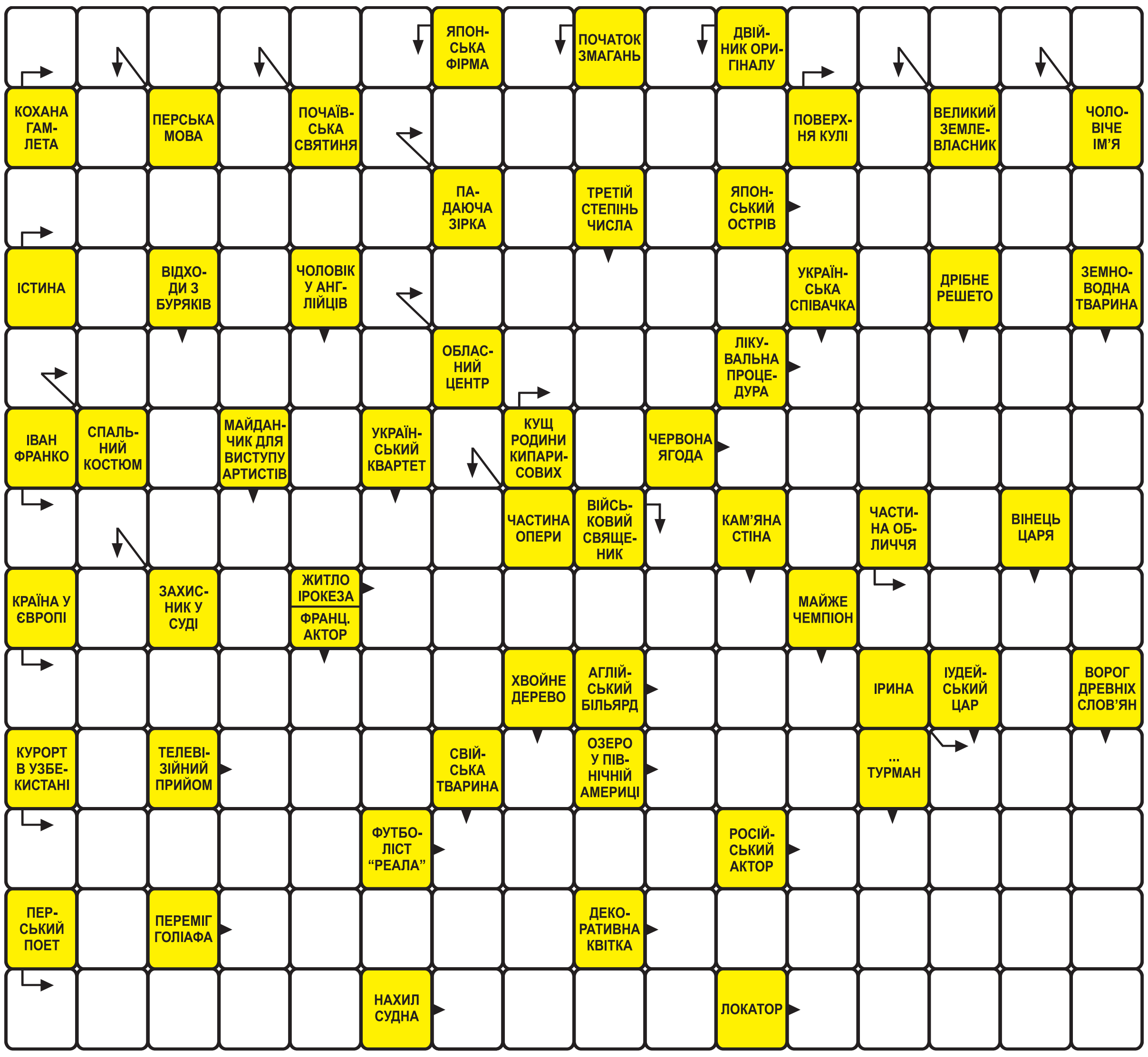
Четвертокурсника транспортного факультету Сергія Шульгу ми зустріли в операційному залі, коли проводився забір крові.

— Відчуваю себе добре, — поділився враженням від процедури Сергій. — Кров здаю вже вдруге. Вперше довелося стати донором торік, моєму родичу потрібно було термінове переливання крові, довелося поділитися. Сьогодні прийшов сюди добровільно, але сам для себе вже вирішив, що стану постійним донором. Так зможу допомогти нашим військовим, які зараз борються за наше мирне небо, за Україну, за життя.

Як зазначив головний лікар обласної клінічної лікарні Ігор Шишка, донорство завжди було почесною справою. Врятувати життя іншій людині, здавши кров — це порив благородства душі, маленький подвиг, іскорка людського тепла, яка переростає в полум'я любові до свого народу і до своєї Батьківщини. Нині це дуже актуально, тисячі наших захисників отримують важкі поранення, а без нашої підтримки їм не вижити. Ті, хто йде попереду і веде за собою людей, повинні своїм прикладом завжди заохочувати інших на такі шляхетні вчинки.

Аркадій РАДКІВСЬКИЙ, Запоріжжя

НА ДОЗВІЛЛІ

Кросворд підготовлено Василем СОЛТИСОМ, м. Тернопіль

ІДЕОЛОГІЧНА ПІДТРИМКА

ПЛАКАТИ — ЩЕ ОДНІ ОБЕРЕГИ НА ПЕРЕДОВІЙ

Патріотичні плакати, листи та дитячі малюнки є одними із елементів ідеологічної підтримки бійців антитерористичної операції на передовій.

Сержант Збройних Сил України, а в цивільному житті арт-директор Музею плакату та Музею української пропаганди Юрій Нерослік, який повернувся з-під Іловайська, вже організував окрему пересувну виставку плакатів «Солдати України».

Разом з дитячими листами та малюнками, плакати на передовій стали ще одним важливим оберегом для бійців, саме їх хлопці називають своєю бронею і замовляють ще такі патріотичні зображення. Кажуть, що не лише для себе, а й для мешканців звільнених ними міст.

Інф. «НА»

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 13-15 листопада: хмарно, місцями хмарно з проясненнями. Переважно без опадів, лише 13 листопада на заході, півдні та в центрі, 14 листопада на сході місцями мряка. Вночі та вранці в окремих районах туман. Вітер східної чверті, 5-10 м/с. Температура повітря вночі 0...+5°С, на сході місцями до -2°С, на півдні та заході місцями до +8°С; вдень +4...+9°С, на півдні та заході місцями до +12°С.

По Києву та області на 13-15 листопада: 13 листопада хмарно, 14-15 листопада хмарно з проясненнями. Переважно без опадів. Вітер східної чверті, 5-10 м/с. Температура повітря вночі 0...+5°С, вдень +4...+9°С.

ПЕРЛИНИ МУДРОСТІ

Воскреснеш, нене, встанеш з домовини...
Тебе я словом правди привітаю,
І розіллється слава України
По всій вселенній, од краю до краю.

Пантелеймон КУЛІШ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10630
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 28249

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Ігор ПАРУБСЬКИЙ
Провідні літературні співробітники — Юлія ГОРБАНЬ, Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

● ГЕРОЯМ СЛАВА!

«НА ВАШОМУ ПРИКЛАДІ БУДУТЬ ВИХОВУВАТИСЬ ПОКОЛІННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВОЇНІВ»

Президент України Петро Порошенко відвідав у Головному військово-медичному клінічному ордена Червоної Зірки центрі «Головний військовий клінічний госпіталь» Міністерства оборони України полковника Ігоря Гордійчука та вручив йому державні нагороди — Золоту Зірку Героя України й ордени Богдана Хмельницького II та III ступенів.

«Від імені всього українського народу дякую Вам за ті подвиги, які Ви зробили для захисту незалежності нашої держави, за мужність і відвагу, яку Ви продемонстрували, захищаючи Україну. Вами пишається вся Україна. На Вашому прикладі будуть виховуватись покоління українських воїнів», — сказав Президент, звертаючись до Героя.

Петро Порошенко відзначив особливу мужність і відвагу, які проявив полковник Ігор Гордійчук під час боїв за Савур-Могилу.

Народна армія

СПЕЦІАЛЬНИЙ ВИПУСК №3

12 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

● НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

«СВОЇХ ПОЗИЦІЙ МИ НЕ ЗДАМО»

На блокпостах українських військових біля населених пунктів Мар'їнка та Красногорівка, що неподалік окупованого Донецька, останні місяці майже цілодобово точаться бойові дії. Терористи, недотримуючись перемир'я, намагаються вибити наші підрозділи із займаних позицій та розширити зону свого впливу. Найбільше вони дошкуляють українцям мінометними та артилерійськими обстрілами, що ведуться з розташованих неподалік териконів підконтрольних їм шахт.

Приміром, кілька днів тому, терористи, після висунутого ультиматуму та артилерійського обстрілу, за підтримки двох бойових машин піхоти, пішли у черговий наступ на наших військових на околиці Мар'їнки. Тоді позиції вдалося відстояти. Під час бою противник зазнав значних втрат.

— Місяць тому, коли ми замінили тут своїх колег, ворожа артилерія відразу ж надала нам дуже гарячий прийом. У той день нас обстрілювали кілька разів з мінометів та «Градів». Однак постраждали не ми, а будівлі місцевих мешканців, — розповідає військовослужбовець 28-ї окремої механізованої бригади В'ячеслав М. Блокпости бригади обстрілюють постійно, вранці та ввечері, проте свої позиції ми не здаємо. — Ми навіть вже жартуємо називаючи цю канонаду з настанням сутінків «вечірньою війною», а на світанку «підйомом».

Наче на підтвердження його слів лунає кілька артилерійських пострілів і на околиці Мар'їнки здіймається стовп чорного диму. Тож українці тут постійно напоготові, адже терористи постійно змінюють об'єкти обстрілу.

Сьогодні служба на цих блокпостах не дає нашим воякам розслабитися навіть на хвилину та постійно готує для них нові випробування, які українці сприймають здебільшого із посмішкою, коли вдається уникнути втрат серед бойових товаришів.

Олексій МАЗЕПА, «Народна армія»

Народна армія
12 листопада 2014 року

● Є ТАКА СЛУЖБА

«КУРАТОРИ» ВІЙСЬКОВИХ КОЛОН

Дорожньо-комендантський батальйон 107-го Центру дорожнього забезпечення ЗС України, що діє сьогодні в зоні АТО — єдиний підрозділ у Збройних Силах. Просування військових колон, що доставляють на передові позиції боєприпаси, пальне, продукти харчування, багато в чому залежить від цих хлопців, які стоять на основних автошляхах Донеччини та Луганщини.

— Регіон має досить розгалужену систему доріг і військовим водіям іноді важко орієнтуватись на незнайомій місцевості. До того ж питання безпеки перевезення військових вантажів потребує наявності постійної інформації про місцезнаходження кожної колони, — розповів командир батальйону підполковник Євген Печура.

За словами офіцера, щодня в зоні АТО рухаються одночасно кілька десятків колон. У перші місяці бойових дій були ситуації, коли колони збивались з маршрутів, губились і, як наслідок, ставали здобиччю терористів.

Дорожньо-комендантська служба — це не тільки регулювальники на перехрестях доріг, як комусь здається. Військовослужбовці батальйону (на військовому жаргоні — «комендачі») відслідковують кожну військову колону від моменту її виходу на маршрут до моменту прибуття у точку призначення. Для цього створюється мережа комендантських постів, між якими постійно підтримується зв'язок. Якщо у визначений час якась колона не пройшла пост, «комендачі» негайно здійснюють доповідь на диспетчерський пункт, де з'ясовують на якій ділянці маршруту виникла затримка і з якої причини.

— Фактично, ми починаємо шукати колону або машини, які відстали, — говорить Євген Печура. — Адже причини затримки можуть бути різними: обстріл, підрив, технічна несправність одного з автомобілів. А в таких випадках на війні має велике значення — хто перший отримає інформацію про зупинку колони: ми чи противник. Вже не одноразово були ситуації, коли ми з'ясовували, що колона потрапила під обстріл, і завдяки чому вчасно надсилали допомогу. Іноді внаслідок дій бойовиків може бути заблокована якась ділянка визначеного маршруту, тому ми отримуємо відповідні команди й направляємо колони по іншим, безпечним маршрутам.

Пости дорожньо-комендантської служби розташовуються на блокпостах. Разом з бійцями бойових підрозділів хлопцям доводилось стояти під обстрілами і відбивати напади озброєних груп бойовиків.

— Наші пости стоять від кордону зони АТО до безпосередньо передових позицій українських військ, — продовжує командир батальйону.

Тому в батальйоні говорять про потребу в броньованій техніці.

— Та й засоби зв'язку в нас застарілі, — говорить підполковник Євген Печура. — Сьогодні підрозділи, що діють в АТО, отримали сучасне цифрове обладнання, а до нас воно «не дійшло». Немає у нас і засобів транкінгового зв'язку. Нам важко зв'язуватись із колонами, бо в них вже нові засоби, а в нас ще старі. Крім того інформація, яку ми подаємо, може бути дуже цікавою для противника. Загалом, виконання завдань дорожньо-комендантською службою багато в чому залежить саме від зв'язку.

Роман ТУРОВЕЦЬ,
«Народна армія»

Начальник відділу забезпечення інженерною технікою та інженерним майном Збройних Сил України полковник Сергій ДЕДА:

Свого часу дорожньо-комендантський батальйон у Збройних Силах існував, але наприкінці 2012-го року його розформували. Обов'язки переклали на військову інспекцію безпеки дорожнього руху (ВІБДР) Військової служби правопорядку. А коли розпочалась антитерористична операція, стало зрозуміло, що сил і засобів ВІБДР для розгортання широкої мережі комендантських пунктів не вистачає, та й подібна діяльність для ВСП нехарактерна. Тому й виникла необхідність формування окремого дорожньо-комендантського підрозділу, який до початку АТО існував у кадрованому вигляді. За весь період діяльності батальйону в зоні АТО не було жодної затримки руху колон, пов'язаних з непідготовленістю маршрутів або через втрату дорожньої орієнтації водіями.

● НА ПЕРЕДОВІЙ

ВОРОГІВ БАГАТО, А НАС — РАТЬ!

Генератором позитивного настрою в окремому танковому підрозділі, який сьогодні залучається до виконання бойових завдань щодо захисту Маріуполя, виступає капітан Олександр Буйвалюк.

Як жартує сам Олександр, за декілька крайніх місяців військової служби він зробив стрімку військову кар'єру. Відтак він пройшов такі посади, як: командир танкового взводу, командир танкової роти, заступник командира підрозділу по роботі з особовим складом, а нині відповідає за організацію бойового застосування підрозділу. Також підвищилося і його військове звання. Нещодавно за успіхи на передовій на його погони додалася ще одна «капітанська» зірочка.

Окрім своїх службових обов'язків, невгамовний офіцер узяв на себе й фронт робіт щодо тилового забезпечення. З останнім дуже допомагає його, ще за мирного життя, вміння успішно вести бізнес і домовлятися з будь-ким по різноманітних питаннях. Тож, по прибуттю підрозділу на південь Донеччини офіцер швидко налагодив контакт із місцевими підприємцями, громадськими організаціями та волонтерами. Свій же власний капітал, накопичений до початку АТО, Олександр, за згодою дружини Олени, направив на придбання двох американських позашляховиків марок «GMC» та «Jeep».

— Вимоги до автомашин були лише дві: надійність та можливість встановити у кузові крупнокаліберний кулемет. Віднедавна вони прийняті на озброєння і вже названі моїми підлеглими, як «Том» і «Джері». Тож наш парк бойових машин поповнився новими одиницями техніки. Обіцяю, що це не останній мій особистий внесок у загальну перемогу над тероризмом, — зазначив військовослужбовець.

А ще захисник Маріуполя добре подумав над символікою та, як кажуть сучасною мовою, іміджем свого танкового підрозділу. Тому, ще у пункті постійної дислокації, він звернувся до київських рекламодавців. І, як результат, у військового колективу з'явилася власна назва і нарукавний шеврон.

Відтепер на однострої українських танкістів із Чернігівщини значиться «Звіробій», а девізом стали горді слова: «Ворогів багато, а нас — рать!».

Про людяність та гуманність Олександра говорить й той факт, що в його наметі зараз живе голуб на призвісько Град. Молодий птах часто прилітав підгодуватися до польової кухні танкістів. Під час прийому їжі офіцер поступово навчив крилатого

гостя сидіти у себе на плечі. При цьому, окрім Олександра, голуб чомусь більше нікого не визнає і ні до кого не наближається.

У короткі хвилини відпочинку, капітан Олександр Буйвалюк сумує за рідними та улюбленою роботою в полі та теплицях з овочами. Проте він щиро вірить у скоре вигнання ворога з нашої землі та відновлення миру в країні. Ну а бізнес та все решта, на його думку, поки можуть і почекати…

Дмитро ГОРБУНОВ,
Маріуполь

ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

12 ДІБ ГЕРОЇЧНОЇ ОБОРОНИ ВИСОТИ 277

За особисту мужність, самовідданість та високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету і територіальної цілісності України, Президент України Петро Порошенко присвоїв звання Героя України з врученням ордена «Золота Зірка» полковнику Ігорю ГОРДІЙЧУКУ

Серед прикладів видатної військової доблесті та відваги, які проявляють українці, оборона Савур-Могили займає особливе місце.

Стратегічна важливість висоти Савур-Могили пов'язана з тим, що вона підноситься над прилеглими степовими просторами і дозволяє контролювати велику ділянку кордону України з Росією. З вершини кургану проглядається територія радіусом в 30 — 40 кілометрів. Саме після обладнання там наглядового поста російські коректувальники зуміли фактично заблокувати всі пересування на дорогах і відрізати від постачання наші війська в одному із секторів.

Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач ЗС України генерал-полковник Віктор Муженко прийняв рішення: взяти висоту під контроль. Для виконання цього завдання потрібен був командир, який зуміє мотивувати бійців, організувати оборону і коригувати вогонь у смертельно небезпечних умовах при величезній перевазі противника у вогневих засобах. І особисто Віктор Муженко прийняв рішення направити на Савур-Могилу командира, якому він абсолютно довіряв. Ця людина — полковник Ігор Гордійчук.

Отримавши наказ, Гордійчук одразу приступив до виконання. Часу — небагато. Сил — теж.

12 серпня розвідники Гордійчука у складі 14 осіб з групи спеціального призначення «Крим» прорвалися на Савур-Могилу, взяли під контроль спостережний пункт на вершині та приступили до коригування артвогню.

Противник миттєво оцінив загрозу. Для знищення українського загону були залучені значні сили артилерії та загони найманців з бронетехнікою. Шквальні артнальоти противника вивели з ладу апаратуру зв'язку. Гордійчук продовжив коригування вогню по телефону…

Група Гордійчука перебувала під постійним вогнем важкої артилерії, і майже щодня піхота терористів штурмувала висоту. Укриття рятували життя, але від близьких розривів бійці отримували поранення і сильні контузії. Гордійчук також неодноразово був контужений, але з позиції не сходив.

18 серпня стало очевидно, що межа людських можливостей є навіть у цих залізних людей. Наказ провести допомогу на Савур-Могилу отримав полковник Петро Потєхін. Він повів групу з 8 бійців 25-ї повітряно-десантної бригади. Разом з ним на допомогу Гордійчуку пішла група з 17 добровольців-розвідників зі складу 4-ї роти 42-го батальйону територіальної оборони Кіровоградської області під командуванням підполковника Олександра Мельниченка. І Мельниченко, і Потєхін прекрасно розуміли, що вони йдуть туди, звідки шанси повернутися мінімальні…

Потєхін провів підкріплення на Савур-Могилу, і Гордійчук здійснив ротацію — група «Крим» пішла. Але сам полковник Гордійчук залишився на висоті та продовжував виконувати бойове завдання.

З 20 серпня захисники Савур-Могили перебували в повному оточенні — найближчі наші позиції були в 40 км. Однак загін українських спецназівців продовжував триматися.

24 серпня відбувся черговий штурм висоти — знову били танки прямим наведенням. І знову штурм був відбитий з великими втратами для противника.

Наказ на відхід з Савур-Могили надійшов ввечері того ж дня. Стало ясно, що висота знаходиться в щільному кільці: машина 3-го полку спецназу, яка прорвалася, щоб забрати поранених, була розстріляна. Вночі Гордійчук дав наказ на відхід… Висота 277 була залишена українськими воїнами після 12 діб безперервних боїв. Всі ці 12 діб під постійним вогнем ворога полковник Гордійчук не залишав зайняту позицію, незважаючи на поранення в руку і контузію.

Гордійчук вів свою групу ночами. Розвідникам вдалося таємно пройти по тилах противника близько 60 кілометрів і приєднатися до наших військ.

Згадує сержант Стегарь з 25-ї повітряно-десантної бригади: «Ми їхали в одній вантажівці. Гордійчук був у кабіні. Нас обстрілювали. Після потрапляння в кузов міни, машина загорілася. Ми випали з палаючої машини. Підійти на допомогу полковнику не могли — вогонь був неймовірної щільності. Двері кабіни відкрилися, і Гордійчук вибрався сам. Ми його підібрали і зробили перев'язку. Рана у нього страшна — великий осколок вразив потиличну частину, неприкриту шоломом. Полковник намагався й далі командувати боєм, він навіть зривав пов'язку. Але невдовзі від втрати крові залишився без сил. Російські десантники взяли в полон мене, Гордійчука і ще кілька бійців. Полковник був без свідомості. Нас зібрали на полі, а Гордійчука вони відкинули в сторону і не дозволяли надати йому допомогу. Мовляв, цей довго не протягне. Весь день полковник лежав сам, без будь-якої допомоги… Коли я дізнався, що цей чудовий офіцер вижив, мене така гордість за нього взяла! Спасибі йому, в ці страшні дні він був для нас прикладом мужності!»

…Ігоря Гордійчука без свідомості доставили в лікарню Мечникова в Дніпропетровськ через дві доби після поранення…

Юрій БУТУСОВ,
Київ

ЛЮДИ НАШОГО ВІЙСЬКА

АПАШНИК

Водій-електрик електрогазового взводу батальйону аеродромно-технічного забезпечення 11-ї окремої бригади армійської авіації старший солдат Андрій Звєрєв у зоні проведення АТО вже не вперше. Впродовж червня-липня він забезпечував польоти армійської авіації на своєму АПА-5Т (аеродромний пересувний електроагрегат). Перше відрядження провів на сході Донеччини, неподалік райцентру Амвросіївка, що поруч з кордоном з Росією. Наразі ж, контрактник вже більше двох місяців виконує спеціальні завдання на аеродромі неподалік Краматорська.

Андрієва АПА перед кожним вильотом вертольота перевіряє усі його бортові системи: запуску, справності озброєння, електропостачання, обігріву тощо.

Крім завдань на аеродромі тимчасового базування він також, за надходження відповідного наказу, може виконувати обов'язки поза межами табу тимчасового базування підрозділу, на так званих «точках», майданчиках злету і посадки в межах зони проведення АТО, які розкидані для зручності та оперативного реагування в обох областях і де організовано постійне чергування визначених екіпажів вертольотів армійської авіації. Як це було під час його першого відрядження на Схід.

Андрій АГЄЄВ,
«Народна армія»

Народна армія
12 листопада 2014 року

БЕЗ ДЕКОРАЦІЙ

ПО-СПРАВЖНЬОМУ ПОЛЬОВИЙ КОНЦЕРТ

Вокаліст гурту С.К.А.Й. Олег Собчук здійснив поїздку в один з базових таборів у зоні АТО. Разом із клавішником Юрієм Мозілем він дав концерт для військовослужбовців підрозділів радіоелектронної боротьби.

— Я сам запропонував приїхати в зону АТО й виступити перед бійцями, — говорить Олег Собчук. — Нам всім треба показати солдатам, що їх поважають і не забувають, їх вважають справжніми героями, справжніми чоловіками.

Концерт вийшов по-справжньому польовим — музиканти вирішили не брати із собою ніякої апаратури, лише гітару.

— Це вже втретє ми виступаємо перед військовослужбовцями, — продовжує Олег Собчук. — Тут завжди надзвичайно гарна й тепла атмосфера, тому ми дуже щасливі й задоволені. Виступати перед такою аудиторією не складно. Складноці автоматично відступають, коли ти бачиш віддачу від людей. За це ми не потребуємо якоїсь подяки для себе, навпаки, ми дякуємо тим, хто сьогодні на передовій.

— Хочу звернутись до всіх військовослужбовців, які сьогодні відстоюють Україну в зоні АТО. Хлопці, скоріше перемагайте й повертайтесь додому живими і здоровими. Слава Україні!

Роман ТУРОВЕЦЬ,
«Народна армія»

НА ПОЕТИЧНІЙ ХВИЛІ

ПРО ВОЛОНТЕРІВ

Лиш посвітліло, вони вже встали
Їсти не стали — попили кави
Вірні однієї своєї справи
Ви — волонтери, завжди з нами
Начебто нічого не забули
Когось вдягнули, інших — обули
Нагодували, добре слово сказали
Заслухали труднощі і відбували
Не одноразово Вас лякали
Та свого діла не полишали
Як важко іноді з проблемами жити
Працю ж вашу — не оцінити

Юрій БОРБУЦЬКИЙ,
прапорщик

ПЕРЛИНИ МУДРОСТІ

Вітчизна — це не хтось і десь, Я — теж Вітчизна.

І. СВІТЛИЧНИЙ

Дзвін шабель, пісні, походи, воля соколина, тихі зорі, ясні води — моя Україна.

В. СОСЮРА

МЕШКАНЦЯМ ДОНБАСУ

ЩЕ ОДИН ГУМАНІТАРНИЙ ВАНТАЖ ДОСТАВЛЕНО

За підтримки губернатора Донеччини та у супроводі військового конвою військовослужбовців 2-го батальйону територіальної оборони, 28 тон найнеобхідніших продуктів (дитячого харчування, круп, макаронних виробів, м'ясних і рибних консервів) було доставлено мешканцям Красногорівки, яка постійно потерпає від мінометних та артилерійських обстрілів терористів.

У населеному пункті, наразі, не працює жодна школа чи садочок, немає природнього газу, а воду возять раз на добу в обмеженій кількості. Мешканці з нетерпінням чекають припинення вогню з боку незаконних збройних формувань і понад усе хочуть миру.

— Ми вже не вперше супроводжуємо і доставляємо подібний вантаж до найнебезпечніших районів зони АТО, — каже начальник відділу планування та контролю автомобільних перевезень тилу штабу АТО полковник Олександр Нагорський. — Збройні Сили України завжди прийдуть на допомогу постраждалим громадянам Донецької і Луганської областей у доставці гуманітарних вантажів. Два тижні тому ми тридцять тон найнеобхідніших продуктів харчування доставили у район Дебальцевого. Сподіваємось і віримо, що вже найближчим часом дороги в цих регіонах України стануть безпечними. Тоді обов'язки з перевезення подібних вантажів ляжуть на плечі цивільних логістів.

Андрій АГЄЄВ,
«Народна армія»

НАРОД З ВІЙСЬКОМ

«Повертайтеся. Якщо ви вернетеся сильними — ви зробите сильнішими нас. Якщо ви вернетеся понівеченими, із хворими душами — ми вилікуємо вас, віддамо вам своє тепло так само, як ви віддавали свої життя за нас».

Наталія МОСЕЙЧУК,
телеведуча каналу 1+1

МИТЬ РОЗРЯДКИ

Згідно з соціологічними опитуваннями, у Росії мати дитину від Путіна мріють 85% жінок та 70% чоловіків.

***

Тато з сином гуляють навколо Кремля.
— Тату, а для чого потрібна Кремлівська стіна?
— Щоб гади не лізли…
Син, не зовсім зрозумівши, перепитує:
— Звідки? Ззовні чи зсередини?…

НА ТИЛОВОМУ «ФРОНТІ»

ЛАЗНЯ НА КОЛЕСАХ

На Донеччині військовослужбовці тилових підрозділів постійно покращують умови служби та відпочинку захисників Маріуполя. Так нещодавно, для організації помивки особового складу в місцях зосередження, вони розробили польові пересувні лазні.

— Зі старенькіх напівпричепів ми за власними кресленнями створили досить зручну в експлуатації військову душову, де одночасно зможуть знаходитися до 14 осіб. Ізольованість даної конструкції дозволяє довго тримати високу температуру. Відтепер замість розгортання наметів, по підрозділах їздитиме автолазня. Поки що, ми зробили дві такі пересувні душові. Проте, нашим ноу-хау зацікавилися й в інших секторах зони АТО. Тож, їх буде значно більше, — зазначив начальник групи тилового забезпечення сектору «М».

Також допомогли своїм колегам у Маріуполі й військовослужбовці-тиловики з Миколаївського гарнізону, які сконструювали і направили до зони АТО зовсім іншу за принципом польову пересувну лазню. У ній одночасно може перебувати до 6 чоловік, а підігрів води відбувається як від електроживлення, так й від дров.

Дмитро ГОРБУНОВ,
Маріуполь

Черговий редактор Анатолій МАРКЕВИЧ
Газета надрукована у «Пересувному видавничому пункті» ЦДО МО України «Народна армія» у зоні АТО
Наклад 4000